

градъ. (*) Докаранъ въ крайностъ, Шишманъ моли великия везиръ за миръ. Везирътъ се съгласи и заведе та предстателствително Шишмана прѣдъ Мурада, който му дари миръ, но съ условіе да плаща данъкъ и да прѣдаде Силистра.

Войната въ България рече че се свършваше и затуй туй Аали паша проводи една часть отъ войската си подъ началството на Турханъ-бея кѣдѣ Косово. Туй отдѣленіе се завърна като водяше подиръ си едно голѣмо множество робы. Шишманъ поиска да искупи тѣзи плѣнници и Аали паша се съгласи да му ги прѣдаде, ако му се даде за откупъ твърдынята Разградъ. Условіето се прие, но Аали паша щомъ осви това твърдо мѣсто помѣтнѣ се отъ обѣщаніето си, понеже и Шишманъ не рачи да прѣдаде Силистра, но укрѣпваше стѣнитѣ на тозъ градъ още повече, както и Никополь. По тѣзи причина пламнѣ пакъ изново война по-крвопролитна отъ първитѣ. Твърдынята Дринастъ се прѣдаде на Турцитѣ, а градътъ Хжрсово бы прѣвзетъ на сила. Слѣдъ тѣзи двѣ побѣды които не бѣхъ малка работа, Аали паша се яви съ съ всичката си войска прѣдъ портитѣ на Никополь и го обсади на-здраво.

Притиснатъ отъ всякъ странѣ и като гледаше че не ще може да излѣзе на-глава, българскійтъ царъ прѣдаде града и себе си съ съ всичката си челядь на милостыята и немилостыята на побѣдителя, който го испроводи съ всичкитѣ му домашны и богатства въ Тузла, дѣто Мурадъ имаше становището си. Султантъ се обнесе великодушно къмъ Шишмана и къмъ челядта му, назначи му достоинъ чина му доходъ, но за туй му взе всичката земя — Б-България (1390), освѣнъ утвърдени нѣкои мѣста, на които водитѣ не рачихъ тутакси да са прѣдадѣтъ.

Лазаръ, сръбскійтъ деспотъ, като гледаше че бурата атрага са

(*) Не ся знае на вѣрно за кой Никополь се говори тука. Да Д. Да ли този на Дунавъ или онзи на Русеца, който се казва Никюшъ, въ тур. ист. той се казва Никуби, а онзи на Дунавъ Инебоцеболъ но често се срѣщатъ и двата града съ едно название.